

HOUT IN HANDEN HEBBEN

Het kan niet anders of ontwerper Frits Kuitenbrouwer heeft hars door zijn aderen stromen. Op zijn 14de maakte hij zijn eerste kleerkast, vandaag verwerkt hij hout tot objecten die alleen maar op het eerste gezicht eenvoudig zijn. 'Elk ontwerp is een proces van jaren.'

Tekst en foto's **Ringo Gomez-Jorge**

— DE BEDRIEGLIJKE EENVOUD VAN FRITS KUITENBROUWER —

Op een of andere manier zien jouw meubelstukken eruit alsof ze altijd al bestaan hebben.

— 'Je zou mijn werk als "archetypisch" kunnen duiden. Ik ben opgegroeid met het denkkader van mijn overgrootvader. Hij was een kunstschilder die nooit van zijn pad is afgeweken. Pure schoonheid vond hij belangrijk. Dat idee heb ik via mijn grootmoeder van hem overgenomen. Ze woonde in een verbouwde schuur achter de gelagkamer van een café en die bestond uit één grote ruimte, met een mezzanine erin gebouwd. De houten constructie van het dak was zichtbaar, de muren waren gekaleid. In de winter was het er niet al te warm. Ik heb er vaak gelogeed, en haar huis zie ik nog zo voor me. Op dezelfde manier moet een object op je netvlies blijven kleven.'

Jouw kastje, 'Dwarf', is mijn favoriete ontwerp. Een simpel ding, als door een kind getekend, maar in een vreemde verhouding. Het is klein en diep.

— 'De kast is ontstaan

omdat ik zelf nood had aan meer opslagruimte, en ik wilde het op een minder gangbare manier aanpakken. In dit geval heb ik de kast nogal klein en laag gemaakt, zonder voet of poten. Ik houd me zelden aan de gangbare verhoudingen van meubels. "Ongewoon gewoon", dat is mijn bedoeling.'

Hoe ontwerp je: met de pen of met de schaar in de hand?

— 'Ik teken erg veel, op vrije zondagen laat ik de pen nauwelijks los. Vervolgens maak ik een model op ware grootte en dan volgt een proces van jaren. De "Halfronde Stoel", bijvoorbeeld, daar zijn zes versies aan voorafgegaan. Het is nog maar één keer gebeurd dat een meubel meteen was zoals ik het wilde. Dat was een bureau: "Desk".'

Hoe belangrijk is het intense handwerk voor jou?

— 'Ik doe het graag, maar het is geen doel op zich. Het resultaat telt. Voor de Halfronde Stoel is het handwerk zeer intensief. Maar dat neem ik erbij, omdat

ik specifiek die vorm wil krijgen. Ik wil een object realiseren dat ik in mijn hoofd heb, en dat deel laten worden van het leven van anderen.' 'Ik zou het proces misschien wat kunnen automatiseren, maar dat zou de creativiteit in het gedrang brengen. Ik heb ook niet de behoefte om als bedrijf te groeien. Bovendien is het bij veel van mijn ontwerpen niet mogelijk om de productie te automatiseren. Mijn "Triangle Ladder" (een ladder voor de thuisbibliotheek, red.), bijvoorbeeld, kun je niet op grote schaal in een fabriek produceren.'

De dingen die in jouw atelier staan, zoals de kachel en de zaagmachines, zijn eigenlijk mooie objecten. Ben je je daar bewust van?

— 'Ja hoor. Dit atelier is niet puur functioneel. Ik omring me bewust met dingen die ik mooi vind. Zoals mijn machine van het merk SCM, van Italiaanse makelij. Haast niemand werkte destijds met dat merk. Ik heb die machine gekozen omdat ze mooier is dan die van andere merken.

Ik ben me zeer bewust van de dingen die ik in het atelier een plaats geef en van waar ik ze precies leg. Ik zou gewoonweg niet kunnen werken in een atelier waar ik me niet op mijn gemak voel. De plek moet een zekere rust uitstralen. Het is een plaats waar ik dagelijks uren vertoef, dus is het niet gek dat ik die ruimte aangenaam inricht. In feite doe ik hetzelfde als anderen met de inrichting van hun woonkamer.'

Ik merk dat je een stukje vinger mist.

— 'Dat is lang geleden gebeurd en typisch aan houtbewerking. Hoe hard je ook probeert om veilig te werken, op een moment heb je het vlaggen. Tja, het hindert niet. Ik moet toegeven dat ik niet graag praat over persoonlijke zaken. Het gaat om wat ik doe, niet om wie ik ben. Bij vrienden en familie, bij een goed gesprek: dan wil ik mijn persoonlijkheid tonen. Maar om werk te promoten, liever niet. Dat ligt niet in mijn aard.'

fritskuitenbrouwer.be

WIE IS FRITS KUITENBROUWER?

Frits Kuitenbrouwer (61) bouwde op zijn veertiende een kleerkast met het afgekeurde hout van het caravanbedrijf waar zijn vader werkte. Intussen is hij al dertig jaar houtontwerper in zijn atelier in Gent, en nog altijd maakt hij alles met de hand. Zijn meubels zien er bedrieglijk eenvoudig uit, maar hij ontwerpt ze met grote bedachtzaamheid: aan zijn stoel Oblique schaaftde hij zeven jaar. In 2014 won hij de award voor beste object op de Biënnale Interieur met zijn Triangle Ladder.

